

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/5/2023
Identifikačné číslo spisu:	1022201082
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1022201082.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci odsúdeného Y. W., v konaní o uznanie a výkone cudzieho rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, na neverejnom zasadnutí konanom 25. apríla 2023 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného Y. W. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2023, sp. zn. 3Ntc/20/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného Y. W. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 28. februára 2023, sp. zn. 3Ntc/20/2022 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol, že rozsudok Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 601 Hv 9/21f, z 21. januára 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 601 Hv 9/21f, zo 4. novembra 2022, právoplatný 15. novembra 2022, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky Y. W., narodený XX. X. XXXX v Q., trvale bytom P. XXXX/XX, O., uznaný za vinného v bode I/ zo spáchania zločinu krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa § 127, § 129 odsek 1 číslo 1, odsek 2 číslo 1, § 130 odsek 1 prvý prípad, odsek 2 druhý prípad a odsek 3, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, a v bode III/ zo spáchania trestného činu odcudzenia bezhotovostného platobného prostriedku podľa § 241e odsek 1 rakúskeho Trestného zákonníka, na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tieto trestné činy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Súd zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona rozhodol, že trest odňatia slobody bude odsúdený vykonávať v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odsúdený Y. W. odvolanie.

V písomných dôvodoch svojho odvolania odsúdený poukazuje na údajnú existenciu zákonných

prekážok (dôvodov odmietnutia podľa § 16 ods. 1 písm. b), písm. i), písm. m) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí) pre pozitívne rozhodnutie vo vzťahu k návrhu štátu pôvodu uznať jeho súdne rozhodnutie s účinkami výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., zastával názor, že je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru, krajský súd nesprávne vyhodnotil skutky obsiahnuté v bodoch I. a III. rozsudku Krajského súdu Korneuburg, spisová značka 601 Hv 9/21f z 21. januára 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Korneuburgu, spisová značka 601 Hv 9/21f zo 4. novembra 2022, právoplatným 15. novembra 2022 tak, že sú trestnými činmi aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky s poukazom na § 4 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. (dôvod odmietnutia podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z.). Ďalším dôvodom na odmietnutie uznania, podľa názoru odvolateľa, je nesplnenie podmienky vyplývajúcej z ustanovenia § 16 ods. 1 písm. j) zákona č. 549/2011 Z. z. spočívajúcej v tom, že sa nezúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu uznesenia Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika zo 4. novembra 2022, sp. zn. 601 Hv 9/21f [pozn. - Krajský súd Korneuburg v reakcii na stanovisko Krajského súdu v Bratislave postupom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. vydal predmetné rozhodnutie, v ktorom priradil ku skutku v bode II (vyplývajúceho z osvedčenia a rozhodnutia, ktoré má byť predmetom uznávacieho konania) trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, v dôsledku čoho znížil pôvodný trest vo výmere 34 mesiacov na 30 mesiacov vo vzťahu ku skutkom v bode I. a III.] V tomto kontexte ďalej namietal, že v jeho prípade došlo k uznaniu rozhodnutia rakúskeho súdu bez toho, aby justičný orgán Rakúskej republiky a justičný orgán Slovenskej republiky uzatvorili dohodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia [dôvod odmietnutia podľa § 16 ods. 1 písm. m) zákona č. 549/2011 Z. z.].

V nadväznosti na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 601 Hv 9/21f, z 21. januára 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 601 Hv 9/21f, zo 4. novembra 2022, právoplatný, 15. novembra 2022 sa neuznáva.

K odvolaniu odsúdeného sa prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava do konania nariadeného neverejného zasadnutia najvyššieho súdu, bližšie písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného Y. W. nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o úvahy a závery krajského súdu, týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie uznania cudzozemského rozhodnutia a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, tieto považuje najvyšší súd za relevantné, opodstatnené a dostatočné.

Krajský súd postupoval správne, keď pri uznaní rozsudku súdu štátu pôvodu rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. tak, že výrok o treste odňatia slobody ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu, je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Obdobne tak súladne so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdeného Y. W. zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na kritériá uvedené v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., v zmysle ktorých prevzatý výrok o treste nesmie zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženú trestnú sankciu; uvedené je nutné vzťahovať aj na vonkajšiu diferenciáciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike (pozri k tomu aj rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 2Urto/5/2013, zo 4. februára 2014 uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122, roč. 2014).

Ku konkrétnym odvolacím námietkam odsúdeného najvyšší súd uvádza, že rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie určitých materiálnych podmienok, predovšetkým podľa § 15 a nasl. zákona č. 549/2011 Z. z.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a) až m), ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia a v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zákona). Z označených ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že príslušný súd v prípade občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 15 a § 16 nemôže konať inak, než cudzie rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk. Inak povedané, uznávajúci súd nesmie cudzie rozhodnutie preskúmať vo veci samej, je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a slovenské orgány nenadobúdajú právo konať o podstate veci. V zmysle Rámcového rozhodnutia Rady RR 2008/909/SVV je totiž jedným zo základných pilierov uznávacieho konania vzájomná dôvera v právne systémy ostatných členských štátov, pričom má uľahčiť uznávanie a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii.

Čo sa týka námietky odsúdeného spočívajúcej v tom, že sa nezúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu uznesenia Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 601 Hv 9/21f, zo 4. novembra 2022, najvyšší súd pripomína, že podľa § 17 ods. 1 zákona 549/2011 Z. z. súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu. Krajský súd Korneuburg v reakcii na stanovisko Krajského súdu v Bratislave vydal 4. novembra 2022 pod sp. zn. 601 Hv 9/21f rozhodnutie, ktorým priradil ku skutku v bode II. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a pôvodný trest vo výmere 34 mesiacov znížil na 30 mesiacov vo vzťahu ku skutkom v bode I. a III. (vyplývajúcich z osvedčenia a rozhodnutia, ktoré zostali predmetom uznávacieho konania). Keďže krajský súd konanie v štáte pôvodu neskúma nad rámec priloženého osvedčenia a rozhodnutia, ktoré má byť predmetom uznávacieho konania, skúmal len podmienky uznania, a to obojstrannú trestnosť vo vzťahu ku skutku v bode I. a III. priloženého osvedčenia a rozhodnutia, pričom dospel k správne mu záveru, že sú trestnými činmi aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

V kontexte vyššie uvedeného nie je možné akceptovať ani argumentáciu odvolateľa, že predchádzajúca dohoda justičného orgánu Rakúskej republiky s justičným orgánom Slovenskej republiky o uznaní a výkone posudzovaného rozhodnutia nebola uzavretá. V tomto smere je bez najmenších pochybností (čl. 146 a č. I. 164 spisu) preukázané, že k uzavretiu predchádzajúcej dohody v intenciách, druhej vety ods. 1 § 17 Zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí došlo.

Preto námietky odsúdeného, ktoré sú formulované vyššie, najvyšší súd nemohol vyhodnotiť inak ako nedôvodné. Najvyššiemu súdu nezostáva iné len odkázať na predchádzajúce právne úvahy v spojení so závermi vyjadrenými krajským súdom v rozsudku napadnutom odvolaním.

Nezistiac teda dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného jednomyseľne ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.